

GELECEĞİN MÜSLÜMANI ve; DİNÎ AKIMLAR (PARALEL DİN)

Geometride paralel kavramı, kesişmeyen iki doğru (hat) için kullanılır. Sosyal konularda ise paralel kavramı, ya aynı hedefe giden iki farklı şeyi ifade etmek için kullanılır, ya da son zamanlarda olduğu gibi meşru olmayanı olumsuzlamak için kullanılan bir tanımdır.

İlk emirle kâinatın oluşumunun başlaması ve sonrasında sahneye çıkan insan, kendisine öğretilen o ilk doğru bilgileri yorumlamış ve kendi ilave yorumlarını ortaya koymaya başlamıştır. Tüm kutsal kitaplardan ilk insan Âdem'in, kendisine yasaklanan bir şeye uzandığını ve ardından tercih özgürlüğünün sonuçlarına katılmak zorunda kaldığını öğreniyoruz. Âdem'in -kendisine açıkça yasaklandığı halde- ortaya koyduğu fiilini kendisinden sonra gelecek nesillerin oluşturacakları farklı yorumların/tercihlerin de ilk örneği olarak değerlendirebiliriz.

İnsanoğlunun, kendisini dünya ile özdeşleştirmesiyle birlikte; her alanda oluşturduğu yapıları, felsefeleri ile biriktirip kurumsallaştırdığını ve Allah'ın isteğinin dışından paralel inanç yapılarını geliştirdiğini görüyoruz.

Artık putlar, tâğüt(lar), ilahlar oluşmuş ve elçilere gereksinim had safhaya ulaşmıştır...

Müslüman aynı zamanda şahittir.² Şahitlik ise müşahadeyi gerektirir. İyi bir Müslüman aynı zamanda karşı karşıya kaldığının detaylarının farkında olabilir.³ Kişi önce varlığını bilir. Ancak o zaman kendisini; yaratıcı ve yaratılmışlar arasında konumlandırabilir. İşte böylesi bir bilinç ve vahyin aydınlığı ile VAR EDEN'e götüren yol bulunabilir.

Fitrat her ne kadar doğru bilgiyi içerse ve insanı doğruya yönelttiği göstergeleri barındırsa da, bunları damıtıp insanlığa aktaran nebîlere ve/veya resullere ihtiyaç olacağı aşîkardır. Nitekim sayısız nebî ve/veya resûl yeryüzünde bu görevi yerine getirmiş. Böylelikle hem Allah'ın yaratış gayesi hem de yaratmış olduğu yeryüzündeki (Arz) yaşamın temel kuralları insanlığa anlatılmıştır.

İnsanlar bu bilgileri ne kadar anlayabildiler ve bu vahyî öğretiyi ne kadar süreyle bozulmadan ayakta tutabildiler? İşte bu sorunun cevabı pek iç açıcı değildir...

Vahy'in anlaşılması süreçleri nedense hep din ile ilgili üstünlük çatışmalarının da bir gerekçesi olagelmıştır.

Normal koşullarda yanlışlanamayan bir doğru bilgi ortaya çıktığında, eski ve çürümüş olanın yok olması beklenir.⁴ Ancak gerçek hayatta bu durum hep yeni tartışma ve ayrılıkların gerekçesi olarak karşımıza çıkar.⁵ Bu çatışmayı besleyen şeyin ise; benimsenmiş inanç ve menfaatlerin sürdürülmesi güdüsü olduğu kadar, yeni bilgiyi kendine ait kılma (mâletme) güdüsü olduğu söylenebilir...

Batıl'ın yok olması için doğru bilginin varlık âleminde açığa çıkmasının gerekli, ancak yeterli olmadığı ortadadır. Bu gerçeklik "ayrılıkta rahmet vardır" sözüyle ifade lendirilemez.⁶ Batıl olanın yok olması için doğru bilgi(ler) in içselleştirilmesi ve kişinin içindeki farklı algı ve kavrayışların kalbini terk etmesi gerekir. Eğer bu gerçekleşmiyor ve ayrılıklar duruyor, hatta kök salmaya devam ediyorsa bu durum mutlaka sorgulanmalıdır. Sebep oldukları ya da olacakları göz ardı edilemez.

Kişiliği ve sözleriyle etrafında öbekleşilen, insanların kutsallaştırdığı ve bağımlılarını önce kendisine çağıran yapıların tamamı sorunludur, hastalıklıdır.

"Allah bir kimseye Kitap, hikmet ve nebilik versin, o da tutsun halka; "Allah'tan önce bana kul olun" desin; kim senin buna hakkı yoktur. Onun diyeceği şudur: "Kitabı öğrettiğinize ve okuduğunuza göre sadece Rabbe kul olun." (Âl-i İmrân 3/79.)

"O kişi, melekleri ve nebileri Rab edinmenizi de isteye mez. Müslüman olmanızdan sonra, kâfir olmanızı mı isteyecek?" (Âl-i İmrân 3/80.)

İnsan çoklukla hükmettiği şeyin esiri olur. Öte yandan düşünen ve meziyetlerini ortaya koyabilen insan, kendisine hükmedilmesinden hoşlanmaz. Ancak hiç bir şeye inanmadan da yapamaz. İnsanoğlu inanacağı şeyi mutlaka tasavvur etmek, somutlaştırmak ister. Dikkat edilirse günlük hayatta peşinden koşulan hayaller daima; hem bir tasavvurdur hem de beklentilerdir. Bunların çoğu umutsuz ve içi boş olsa da bu durum değişmez.

En tehlikeli yalan içinde bir miktar doğrunun bulunduğu yalandır. Bu yüzden din ve Allah ile yapılan aldatmalar her zaman bir karşılık bulup kolaylıkla etrafında insan biriktirebilmiştir.⁷

Hâlbuki yüzünü samimiyetle vahye dönmüş olan, her şeyi ve herkesi vahiy ile sorgulayabilen insan; yukarıda anlatılan ve köşe başlarını tutup insanları kendisine çağırınların en büyük düşmanı olur. Zira vahiy hiç kimsenin tekelinde değildir. Olmamıştır ve olmayacaktır.⁸ Bir çok peygamber, içinde yaşadıkları toplumda hiç de umulmadık ve beklenmedik kimselerdir. Bu yüzden tepki toplamışlar, sıkıntı çekmişler arkasından gidilmemesi için olmadık işler çevrilmiş, hatta öldürülmüşler. Muhataplar kendi tasavvurları karşısında bu elçileri tanıtmışlar.⁹

En tehlikeli yalan, içinde bir miktar doğrunun bulunduğu yalandır. Bu yüzden din ve Allah ile yapılan aldatmalar her zaman bir karşılık bulup etrafında insan biriktirebilmiştir.

Vahye tâbi olmak esasında en üst seviyede gerçekleşecek tam bir özgürlüktür. Ancak bu tâbi olma işi sanıldığı kadar kolay bir tercih değildir. Dün eliyle ürettiğini kar-

şısına koyup Allah'a yakınlaştırsın diye onlardan yardım dileyenlerin benzer ilâhları, bugün bambaşka düşünsel biçimlerde hala varlıklarını sürdürebilmektedir. Vahy'e yönelip kul olmak ancak ve ancak dünyada yeşertilmiş hiçbir paralel dine, tâğuta boyun eğmeyen insanın duruşu olabilir. Bu yüzden ki bütün peygamberler içinde yaşadıkları toplumlarda en radikal muhalefeti gerçekleştirmiş şahsiyetlerdir. Sadece vahyî düstur edinen bir kişi asla takıyye gömleği giymez. Giymemelidir.¹⁰ Zira vahiyden yapılacak ilk taviz ya da eksiltme;¹¹ insanın kendisine ait olmayan ancak emanetine verilen bir değer ile kumar masasına oturması gibidir. Kaybedilebilecek şey size ait olmayan ve yerine koyamayacağınız bir şeydir. Yaptırımının da tarifsiz miktarda ağır olması mukadderdir.¹²

Sonuç

İslâm inancının yayılması Vahy'in sona ermesinin ardından ilk Müslümanları coğrafi yayılmaya ve sonrasında hegamonik oluşumlara (saltanat) sürüklemiştir. Bugünden geçmişe o süreçlerde yaşananlar ile ilgili olarak çeşitli eleştiriler göndersek de; bu yaklaşımlar geleceği yapılandırmaya yönelik bir değer içermezse hayata yönelik pratik sonuçlar da oluşmayacaktır. Halbuki Müslümanların elinde Muhammed (SAV)'in uyduğu ve o'nun-

la hükmettiği Kur'an (Vahiy) birebir mevcuttur. Bu kadar önemli bir değeri insanların anlamaya çalışmamasını, hele de âlim sıfatlıların ise kaale almamasını anlamak mümkün değildir. Bu tam bir akıl tutulmasıdır. Çeşitli mahvillerde; yaratıcısının Vahy'ini kendi diliyle anlamaya çalışanları, Arapça bilmedikleri için kınayıp Vahy'den uzaklaştırmak tam bir yol kesiciliktir. Böyle düşünenlerin yaman çelişkisi şudur. Bunlar ya; "bu din Araplara inmiş lokal bir dindir, Arap olmayanlar sadece sempati duyabilirler" diyerek İslâm'ı evrensellikten uzaklaştırıp bir milletin kalesine hapsediyorlar. Ya da "İslâm bizim anlayıp size aktardığımızdır. Siz bize uyun, vahiyden de uzak durun." diyorlar. Sanki "Ehli Sünnet" kavramı da bunun için geliştirilmiş bir sihirli söz ve arkasına gizlenen bir sütte gibi duruyor...

Vahy'in etrafına duvar örüp geçişleri kontrol eden her yapı PARALEL DİN'dir. Söylediklerini Vahiy ile delillendirmeyen ve buna gayret dahi etmeyen, sadece alıntı aktaran kişi âlim değil sadece bir klüp üyesi olabilir. Müşahade eden Müslüman ancak bu iki konuya özellikle dikkat edip vahye sarılarak sapmayan yolu bulabilir.

Notlar

1. Vahyi bilgi
2. Kelime-i Şehadet bunun en temel yansımasıdır.
3. Müminin ferasetinden sakınınız. O Allah'ın nuruyla görür. (Hadis Tirmizi Tefsir 6); Enfâl 8/29; A'râf 7/203; Hicr 15/75
4. İsrâ 17/80 - "Hak geldi batıl yok oldu. Çünkü batıl yok olup gider."
5. Beyyine 98/4 - "Ehl-i kitap, kendilerine o beyyine gelinceye kadar bölünüp parçalanmaz"
6. Bkz. Âl-i İmrân 3/103; Eâam 6/159; Rûm Suresi 30/32
7. Bkz.; Lokman 31/33; Fâtır 35/5
8. Bkz.; Hûd 11/1-2; "Ayetlerin hiç kimseye kul olmamak için Allah tarafından açıklanmış olması" ve "Kur'an'ın Kur'an ile açıklanması" konuları hakkında ilgili Abdulaziz Bayındır'ın youtube'da ve www.suleymaniye.org sitesinde geniş açıklamalar mevcuttur.
9. Bkz.; Bakara 2/247; İsrâ 17/90; Sâd 38/ 38; Kamer 54/23; vb.
10. Bkz.; Kalem 68/9
11. Bkz.; İsrâ 17/72-73
12. Bkz.; İsrâ 17/74

